

Chuyện Cũ GHI LẠI

MX Võ Xá

Hằng năm đến ngày 30 tháng 4, rất nhiều chuyện đau đớn từ trong ký ức hiện ra thành những cơn ác mộng khó quên. Mượn lời giới thiệu của MX Võ Xá, tưởng nhớ đến một người bạn chiến đấu rất thân thiết trong Bình Chũng. Người đó là cô Thiếu Tá Tôn Thất Trân. Không riêng tôi, các bạn bè khác cũng thường hay nhắc nhở mỗi khi chúng tôi gặp nhau. Anh em đã đọc không biết bao nhiêu lời diễn tả về Trân trên các báo mạng hoặc trong các đặc san của các

quân binh chũng. Tôi ghi lại một cách tóm tắt những tâm tình của các bạn của Trân để tưởng nhớ đến một anh hùng giờ thứ hai mươi lăm.

1-Bạn Lê Tấn Tài cùng khóa 20/TVBQGVN với Trân cho biết:

Căn cứ vào hồ sơ của TVBQGVN (1968-1972), Tôn Thất Trân sinh ngày 22/5/1942 tại Quảng Ngãi, SQ 62-112-139. Nơi cư trú trước khi nhập K20/TVBQGVN 37B Đinh Công Tráng, Tân Định, Sài Gòn. Thăng cấp Đại Úy thực thụ ngày 1/11/1971 và Thiếu Tá đầu năm 1974.

2-Bạn Nguyễn Ngọc Thạch cùng Khoá, cùng Đại Đội C:

Ở chung phòng với SVSQ Tôn Thất Trân trong suốt hai năm thụ huấn tại Trường VBQGVN. Đôi bạn rất thân, trong thời gian huấn nhục 8 tuần cũng như thời gian huấn luyện sau đó. Sau này có gặp lại Trân ở trường Bộ Binh Long Thành nhân dịp Trân về học khóa Bộ Binh Cao Cấp khoảng cuối năm 1974. Trong cuốn lưu niệm của K20, Trân ghi

lại cảm nghĩ như sau:

- “Lớn lên trong cảnh loạn ly của đất nước, có những người thân yêu nhất đời là nạn nhân của CS độc tài và khát máu, nên đã xếp bút nghiên để làm nhiệm vụ người trai thời ly loạn. Gia nhập Quân Đội VNCH. Cảm nghĩ đầu tiên trong thời gian thụ huấn tại TVBQGVN, Quân Đội là lò đào tạo những người trai “Quang Trung” là trường đời đẹp đẽ nhất”. Với tính tình thâm lặng, nhưng thích cuộc sống hào hùng, đầy chông gai và thử thách trong tương lai. Nguyễn hy sinh để nối gót các bậc đàn anh,

Thủy Quân Lục Chiến

góp phần đem lại thanh bình cho đất nước và an lạc cho dân lành.

3- Quái Điều MX Lê Văn Châm TĐ1/TQLC:

Mãn khoá ngày 11/12/1965, Tôn Thất Trân cùng 25 SQ tình nguyện về TQLC. Trân được phân phối về TTHL/TQLC Rừng Cấm, Thủ Đức. Nhưng chẳng bao lâu, Trân tình nguyện xin ra tác chiến, Trân nghĩ chiến đấu mới là đất dụng võ, được chuyển về TĐ1/TQLC. Đơn vị mãi miết HQ khắp bốn vùng chiến thuật. Lần lượt trong các chức vụ Trung Đội Trưởng, Đại Đội Trưởng, Tiểu Đoàn Phó v.v..

Năm 1966, Trân và tôi cùng Đại Đội 1/TĐ1/TQLC, nên có lần Trân rủ tôi về nhà chơi và giới thiệu với thân mẫu. Đúng là bậc hiền mẫu, lời nói nhẹ nhàng, thanh thoát rất đáng kính. Bà cụ mời ngồi và nói người nhà mang trà tiếp khách. Nhưng Trân đã “Dạ Vâng” tự đi rót nước mời tôi. Trân là một người con hiếu thảo, vì lúc này độc thân nên hay về nhà ở Tân Định thăm bà cụ mỗi khi đơn vị dưỡng quân ở hậu cứ Thủ Đức.

4-MX Tô Văn Cấp K19TVBQGVN:

Tôn Thất Trân là em của Đ/Tá Tôn Thất Soạn (Sài Gòn), tình nguyện chiến đấu trong Bình Chủng TQLC và sau cùng phục vụ Tiểu Khu Hậu Nghĩa. Bất cứ ở đâu với nhiệm vụ nào, Tôn Thất Trân vẫn sống và chiến đấu với đôi tay và khối óc của mình, đứng thẳng trên hai bàn chân của mình. Không phải suy đoán mà có thời gian làm việc với Trân, xuất thân cùng một Quân Trường, nên tôi hiểu và cảm phục lỗi làm việc của Trân đối với Bào Huỳnh của anh.

“Thương em (Anh) để trong lòng,

Việc Quân (Anh) cứ phép công mà làm”

Việc Quân Trân cứ theo đúng Quân Kỳ thi hành. Sống Chiến Đấu rồi Hy Sinh. Tôn Thất Trân chiến đấu đến viên đạn cuối cùng, không còn viên đạn dành cho anh nên đã sa cơ vào tay giặc. Giặc đã không dám công khai giết anh tại chiến trường, mà lén lút dẫn anh vào khu rừng dừa nước rậm rạp để hạ sát anh

tại Bình Chánh, Gia Định ngày 1/5/1975. Mãi 32 năm sau, gia đình mới tìm được xác “Anh hùng vị quốc vong thân”.

Người dân Hậu Nghĩa, Cô Giáo Tân Mỹ ghi lại:

-“Một chiến công hiển hách là Đ/Tá Tôn Thất Soạn có Bào Đệ là Thiếu Tá Tôn Thất Trân TĐT/TĐ327/ĐPQ Tiểu Khu Hậu Nghĩa đã anh dũng đền nợ nước trong biển cố 30/4/1975 khiến đồng bào Hậu Nghĩa vô cùng thương tiếc.

Người Anh Hậu Nghĩa, người chị Bào Trai đã khóc em;

“.....Tràng AK dòn đã nổ xa xa, người gục ngã như bầu trời sụp đổ. Không trận đánh nhưng chiến trường dành chỗ vui chôn một chiến sĩ mà thôi. Tôi thương tiếc người anh hùng Tôn Thất Trân(12)

5-MX Truyền Sóng Đỗ Phú Ngọc:

Trong cuộc HQ ở Chương Thiện năm 1969...Tôi quay sang hỏi T/T Từ Thức TMT/CĐB/TQLC, ai bị thương vậy T/T? Trân ĐĐT bị thương, nhưng đang tức khí và say men chiến thắng không chịu tản thương”

Sau này có dịp gặp lại anh Trân, tôi thắc mắc hỏi anh tại sao không chịu tản thương. Anh nói: “Mấy ngày nay tôi đã nắm vững địa thế, cũng như tình hình địch, nếu người khác thay họ phải làm lại từ đầu, có khi gây thêm tổn thất nữa, không phải tôi say men gì đâu”.

Hành động dũng cảm của Trân làm cho tôi vô cùng khâm phục. Chiến đấu trong BCTQLC, không chỉ riêng Trân, mà hầu như các Cọp Biển nào cũng được un đúc tinh thần chiến đấu dũng cảm như vậy.

6- MX Trâu Điền Phạm Văn Tiền K20 TVB QGVN:

Khóa học căn bản TQLC Hoa Kỳ gồm 5 sĩ quan là: Tr/U Trần Vệ, T/U Nguyễn Văn Lộc, Tr/U Đinh Long Thành, Tr/u Tôn Thất Trân và Tr/U Phạm Văn Tiền. Chơi thân với nhau là Trân và Tiền vì cùng khóa. Trân là người trực

tính, chuyện gì ra chuyện đó, nên trong toán rất thương mến Trân. Cuối tuần thường hay đi chơi chung với nhau. Sau khi mãn khóa huấn luyện ở Quantico Hoa Kỳ, Trân và Tiên học thêm hai tuần nữa về HQ Đổ Bộ tại Amphibious Landing School ở Coronado, Sandiego California.

Vào khoảng tháng 7/1969, tại căn cứ HQ này, có trường dạy tiếng Việt cho các SQ Hoa Kỳ chuẩn bị sang Việt Nam. Khoảng 5 cô giáo người Việt phụ trách chương trình giảng dạy Việt ngữ, tất cả còn độc thân. Trân chiếm được cảm tình cô N. người Huế. Ngày rời trường về VN cuối tháng 7/69, cô N. khóc thật nhiều trong lúc chia tay. Về nước không biết Trân có liên lạc lại không?

Sau khi nghỉ phép, Trân được chuyển chuyên về TĐ7/TQLC tân lập, giữ chức vụ ĐĐT/ĐĐ2. Trân hay lý sự và ngang bướng, vì vậy CS đã thủ tiêu một cách dã man tại Bình Chánh, Bà Hom, tỉnh Gia Định chiều ngày 1/5/1975.

7- MX Thần Tiên Lưu Văn Phúc.

Trong cuộc chiến bảo vệ miền Nam VN, chống lại bọn CSBV rất nhiều anh hùng tử sĩ hy sinh vì Tổ Quốc trong đó có TQLC. Riêng tôi muốn nhắc nhớ đến một người hiếu thảo với gia đình, một chiến sĩ xả thân vì đất nước, một người bạn chân tình với mọi người. Tên họ, hình ảnh của anh vẫn còn hiện rõ trong tâm trí mọi người đã từng học, làm việc, chiến đấu, sinh hoạt với anh. Anh là Tôn Thất Trân, tính tình vui vẻ, điềm đạm, cương trực không nịnh hót, không chèn ép bạn bè hay thuộc cấp.

Năm 1966, tôi là tiền sát viên pháo binh cho ĐĐ1/TĐ1/TQLC, lần đầu tiên tôi gặp Th/Úy Tôn Thất Trân, Trung Đội Trưởng của ĐĐ1/TĐ1. Từ đó trở đi tôi rất thân với Trân ngoài chiến trường cũng như lúc nghỉ dưỡng quân. Sau này anh là ĐDP/ĐĐ1 cho Đ/U Huỳnh Văn Lượm trong trận chiến thắng rạch Cái Thia, quận Giáo Đức, Định Tường cuối

năm 1967.

Năm 1972, anh bị thương lúc đụng độ ác liệt với quân CSBV trong trận chiến mùa hè Đổ Lửa tại Quảng Trị. Anh không chịu tàn thương đến khi bị thương lần thứ hai anh đành phải rời vùng lửa đạn. Nhiệm vụ nào anh cũng hoàn thành xuất sắc, ai cũng kính mến và thương yêu anh.

Thương thay đến giờ thứ 25 của cuộc chiến, anh bị bọn CS đê hèn, khát máu thủ tiêu anh ở Bà Hom Bình Chánh Gia Định. Người chiến sĩ can trường xuất thân từ BCTQLC, người TĐT/TĐ327ĐPQ tiểu khu Hậu Nghĩa đã vĩnh viễn nằm xuống trên mảnh đất quê hương. Nhưng anh Trân vẫn còn sống mãi trong tâm trí mọi người.

Thưa vong linh anh, người chiến sĩ TQLC, người TĐT/ĐPQ kiêu hùng, xin hãy phù hộ cho mọi người để chúng tôi có một ngày trở lại quê hương không còn CS vô thần. Chúng tôi luôn tưởng nhớ đến anh: Tôn Thất Trân.

8-Đ/U Vũ Bắc K22TVBQGVN:

“...với lời thề nguyện hy sinh vì chính nghĩa Quốc Gia và bảo vệ Danh Dự Quân Đội, lúc mãn Khóa 20 rời trường Võ Bị, Tôn Thất Trân còn được khích lệ bằng những lời đầy khảng khái: “Chúng tôi không tìm an lạc dễ dàng, mà chỉ khát khao gió mưa cùng nguy hiểm”. Anh đã chọn Binh Chủng TQLC, hành quân chiến đấu trên 4 vùng chiến thuật, đạt nhiều chiến công hiển hách.

Khi quê hương nghiêng ngả, anh bị lọt vào tay địch, anh nhất định không đầu hàng, không buông vũ khí. Vì vậy bọn CS đê hèn đã thủ tiêu anh ngày 1/5/1975 tại Bình Chánh Gia Định.

Tổ Quốc ghi tên anh, chúng tôi các cấp Tiểu Khu Hậu Nghĩa kính phục anh. Một người trai thế hệ Quang Trung không bao giờ khuất phục trước kẻ thù của Dân Tộc.

Anh Trân thà: “Chết vinh hơn sống nhục”.

9-MX Hùm Xám Nguyễn Tín:

Đầu năm 1972, tôi vào lính TQLC khi chưa đến tuổi nhập ngũ nên khờ khạo và ngu ngơ

Thủy Quân Lục Chiến

lắm. Tôi được bổ xung về ĐĐ3/TĐ7/TQLC của Đ/Úy Tôn Thất Trân. Ông có tướng cao gầy, ốm yếu như thầy giáo hơn là sĩ quan tác chiến. Sau đó tôi được phân phối về Ban Chỉ Huy ĐĐ3/TĐ7/TQLC.

Khi TĐ7 di chuyển về hướng Nam, phòng thủ gần cầu đá Mỹ Chánh, bất ngờ bị địch pháo 130 ly. Đ/Úy Trân la lên:

-Mọi người mau xuống hố, VC đang điều chỉnh Pháo”.

Tôi nhìn lại thấy vài người của đơn vị bạn chạy ra khỏi tuyến. Nhiều người trong chúng tôi cũng định nhón người chạy theo... Bất chợt có tiếng hét to:

-ĐĐ3 nằm yên không ai được chạy”.

Nhìn thấy trong đám khói bụi chưa tan, Đ/Úy Trân đứng sừng, tay cầm khẩu P.38 tiếp tục la lớn:

-ĐĐ3 nằm yên không được chạy, chúng ta có nhiệm vụ giữ vị trí này, ai mà chạy khỏi tuyến tôi sẽ bắn người đó”.

Nhìn tướng ông đứng sừng mặc dầu pháo vẫn rơi. Núp dưới hố, tôi ngưỡng phục sự gan dạ của Đ/Úy Trân. Tôi nói với H/S Tài:

- Sao ông thầy ngon lành quá vậy, bình thường trông ông hiền lành, nói nghe yếu xiu mà bây giờ trông oai phong ra phết. ĐĐ3 nhờ gương anh dũng chiến đấu của ông từ Campuchia đến Hạ Lào, nếu không, thì ĐĐ3 sẽ chịu nhiều thương vong”.

Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, cánh B của TĐ7/TQLC gồm ĐĐ1 và ĐĐ 3 do Đ/U Tôn Thất Trân chỉ huy bị kẹt đường di chuyển ở QL1 (đoạn Đại Lộ Kinh Hoàng), nên phải lui về cầu Bến Đá phối hợp với TĐ9/TQLC để phòng thủ ngăn chặn CX địch từ hướng Bắc tràn xuống.

Ngày 2/5/1972, một ngày nắng gắt, Đ/U Trân ra lệnh giải mìn công chiến xa (CCX) địch. Chiều tối có tiếng xe chiến xa địch đang di chuyển từ hướng Bắc xuống. Đ/Úy Trân lệnh cho toán M72 sẵn sàng. Một loạt M72 nổ, hai CX T54 và , một PT76 bị bắn cháy ngay giữa

cầu Bến Đá. Thành phần thiết giáp còn lại giạt lùì trốn chạy trong các xóm làng bờ Bắc sông. Tiếng Đ/Úy Trân vang trong máy truyền tin với Th/S 1 Thái Công Lựu TrĐPhó TrĐ 3/ĐĐ3:

- Thằng 3 đánh một trận diệt tăng địch để đời, ráng chăm sóc anh em, đợi Lê Lai về” (Th/Úy Lai bị thương đang nằm bệnh viện).

Tiếng nói người anh cả của ĐĐ(Đ/U Trân) làm tôi thấy ấm lòng khi nhớ đến lời trấn an lúc tôi bị thương ở Hạ Lào năm trước.

10-Tô Công Thất K16TVBQGVN:

Vinh Danh anh hùng Tôn Thất Trân, thà chết để giữ lời thề: “Tổ Quốc-Danh Dự-Trách Nhiệm”:

Vào những ngày cuối tháng 4/1975, chiến cuộc trở nên khốc liệt trước áp lực nặng nề của CSBV. Chiều ngày 29/4/1975 Chi Khu Đức Hòa đã mất liên lạc với TK Hậu Nghĩa. Th/Tá Tô Công Thất, Quận Trưởng/CKT Đức Hòa quyết định rút lui thành phần Quân Cán chính kể cả TĐ327/ĐPQ về BKTĐ theo kế hoạch dự trù. Nhưng cuối cùng các lực lượng Đức Hoà bị CS giải giới vào chiều 30/4/1975.

Sau đây là lời tường thuật của Đ/Úy Nguyễn Sao Đáp, ĐĐT/ĐĐ2/TĐ327ĐPQ Hậu Nghĩa:

...Tôi lặng lẽ bên bờ kinh An Hạ,
Đêm lạnh lòng hồ hững mấy vì sao,
Bóng mờ nhạt vài lùm cây bất động,
Đường dây căng binh sĩ lội qua sông,
Tiếng bì bõm thì thào đầy hồi hải,
Bầy nhóc nhen tẩu khúc buốt tim lòng,
Trời An Hạ hoang sơ, sâu nảo ruột,
Quận Đức Hòa chết lịm nỗi chờ mong.

Lúc này TĐ327ĐPQ tiến quân gần đến lò gạch Bà Hát gần Bà Hom. Th/Tá Tôn Thất Trân TĐT/TĐ327/ĐPQ ra lệnh Đ/Úy Đáp ĐĐT/ĐĐ2 cứ vô lò gạch, mình sẽ về vùng 4. Chúng tôi cách lò gạch chừng 200m, một toán VC trong lò gạch đi ra. Khi toán người kia đến gần, T/T Trân tiến lên trước đồng dục nói:

-Tôi là Tiểu Đoàn Trưởng muốn nói chuyện với cấp chỉ huy của các ông cùng hoặc trên chức vụ của tôi”.

Tên cầm đầu VC đấu khẩu với Th/Tá Trân rất lâu về việc bàn giao. Sau đó chúng dùng áp lực dẫn Th/Tá Trân vào lò gạch đợi lệnh.

Theo lời kể của Th/Tá Tô Công Thất:

-Khi cánh quân của tôi vào lò gạch, TĐ327ĐPQ đã đến trước và bọn VC đưa tôi vào lò gạch (Chúng gọi là văn phòng). Bước vào tôi sững sờ nhìn thấy Th/Tá Trân ở đây một mình. Th/Tá Trân cũng ngạc nhiên nhìn tôi và đưa ngón tay chỉ xuống đất. Hai chúng tôi ôm nhau, không nói một lời nào. Sau đó tôi khuyến Th/Tá Trân nhẫn nhục, may ra còn sống sót về với gia đình, vì nhìn thân khí của Trân tôi đâm lo nên mở lời khuyên. Trân không trả lời chỉ bước tới bước lui, đôi mắt long lên, môi tím lại, tôi cảm thấy lời với Trân, lời khuyên của tôi không giá trị vì “hèn quá”.

Trân đã chọn riêng cho mình một con đường, Trân kể:

-Lúc mới vào đây, ba bốn tên VC đè vật em xuống, tước khẩu K54 và lưỡi lê AK 47. (chiến lợi phẩm Trân luôn giữ bên mình). Chúng giật lon của em, móc túi lấy giấy tờ trong đó có nghị định ân thưởng Bảo Quốc Quân Chương Độ Ngũ Đảng. Bây giờ chúng quát to:

-Với vũ khí và lưỡi lê này, mày đã giết bao nhiêu người.

Em cũng to tiếng (cột để anh em bên ngoài nghe thấy):

-Đó là chiến lợi phẩm của đơn vị, tôi giữ làm kỷ niệm chiến trường, tự tay tôi chưa bắn giết ai cả.

Tên đầu xô hỏi tiếp:

-Thế sao mày được Mỹ Ngụy cho lên Th/Tá. Em trả lời:

-Tôi lên cấp là do thành quả của đơn vị tôi chỉ huy, chứ không phải bắn giết vài người mà lên cấp.

Tên VC không nói nữa, mở tờ giấy nghị định thăng thưởng huy chương của em ra đọc, mặt nó đỏ lên, vứt tờ giấy xuống đất. Em lượm lên, vuốt lại cho thẳng và xếp bỏ vào túi. Em biết nó muốn bắn em cho hả dạ. Em cũng mong chúng bắn em để khỏi bị làm nhục nữa. Nó đứng một lúc rồi đổi giọng:

-Anh rất ngoan cố, anh muốn bàn giao thì cấp trên xuống làm việc với anh. Bây giờ anh ở trong phòng này chờ, cần gì cứ lên tiếng sẽ có các đồng chí hướng dẫn. Sau chúng nó bỏ ra ngoài.

Trân đưa tờ nghị định cho tôi đọc, Trân cho biết định sao tờ nghị định nộp cho TK. Tôi nhớ ...

-Ân thưởng Bảo Quốc Quân Chương Độ Ngũ Đảng kèm Anh Dũng Bội Tinh với nhân Dương Liễu, với thành tích tái chiếm Cổ Thành Quảng Trị, ĐĐ đã diệt 300 CSBV.

Đọc xong tôi rất ái ngại, định tìm lời khuyên khác. Nhưng khi nhìn nét mặt Trân rất rạng rỡ, hạnh phúc đến độ tôi không mở lời được. Lời nào của tôi cũng hèn trước mặt Trân, một đàn em cách tôi 4 khóa, tôi bị động hoàn toàn trước mặt Trân. Trân nói tiếp:

-Một chút nữa chúng vào đây em sẽ rót nước mời anh (trên bàn có bình nước với mấy cái ly), anh phải tự nhiên để chúng nể sợ. Phải cho chúng nó thấy Quân Đội mình kỷ cương có trên có dưới.”

Nhưng rất tiếc sự việc xảy ra không như Trân dự đoán. Khoảng 11 giờ trưa ngày 1/5/1975, chúng tôi được dẫn ra khỏi lò gạch. Tôi gặp lại tên hôm qua, nó mang cấp thượng tá, giọng nói Quảng Nam, nó bảo dẫn chúng tôi lên “miền” làm việc.

Một giờ sau, chúng nó dẫn chúng tôi đến

Thủy Quân Lục Chiến

đình Bà Hom (nơi đóng quân BCH cấp SĐ). Tên chỉ huy bảo chúng tôi ba người theo hấn (Th/Tá Thất, Th/Tá Hùng Cảnh sát và Th/Tá Trân), thêm một tên mang AK 47 đi theo, gọi là “lên miền”.

Chúng dẫn chúng tôi đi về hướng kinh Xáng Đức Hòa. Đi được độ 1 tiếng dọc theo con rạch, nối liền một con kinh nhỏ hai bên bờ rậm rạp gồm ô rô, dừa nước. Tên mang AK47 bảo tôi và Th/Tá Hùng dừng lại. Tên thủ trưởng mang K54 tiếp tục dẫn Th/Tá Trân vào khu vực rậm rạp khuất dần trong vùng cây cối um tùm.

Bỗng có hai ba tiếng súng nhỏ nổ xa xa, tức thời tên mang AK47 cũng nổ một loạt đạn chung quanh chỗ chúng tôi đứng chờ. Tên lính mang AK trấn an chúng tôi bảo:

-Yên chí, kêu thuyên đây”, và bảo chúng tôi đứng chờ.

Chừng nửa giờ sau, tên thủ trưởng, mặc quần đùi người ướt sũng, từ dưới mương nước, cách tên mang AK chừng 5m bước lên bờ như vừa tắm xong. Hấn bảo:

-Chỉ cần anh Trân lên miền thôi. Chúng ta về ngược hướng trở lại.

Đọc đường tôi hỏi tên mang AK:

-Chúng tôi đi ba người còn một người đâu.

Tên AK bảo:

Đồng chí sư trưởng (công trường 9) nói chỉ có một người lên miền thôi.

Hôm dẫn Th/Tá Trân lên miền là tên CS nói tiếng Quảng Nam (Thủ trưởng công trường 9 CSBV) đã hèn hạ sát Th/Tá Trân.

Th/Tá Tô Công Thất nói lên lời thật xúc động:

-Trân thật hiền ngang, thật anh hùng, tôi không bằng Trân. Tôi hèn có lẽ trời cho tôi sống để nói lên cái anh hùng, cái hiền ngang của Th/Tá Trân cho TĐ327ĐPQ, cho bà con Đức Hòa, gia đình anh chị Trân cũng như anh Soạn vừa là cấp chỉ huy vừa là bào huynh của Trân biết.

Người ty nạn CS hãy suy gẫm tấm gương

hy sinh cao cả của anh hùng Tôn Thất Trân. Đất đai Hậu Nghĩa tưởng niệm và tri ân anh.

11-Lời kết của MX Saigon (Đại Tá Tôn Thất Soạn, TKTrưởng TK Hậu Nghĩa:

-Chiều ngày 30/4/1975, một số đơn vị của TK Hậu Nghĩa bị CSBV bắt giữ tại Đức Hòa, Hậu Nghĩa. Qua ngày hôm sau, gia đình Trân được hung tin Trân bị bắn chết ở Bình Chánh, nhưng gia đình không biết được địa điểm để lấy xác.

Sau ngày 30/4/1975, gia đình ông Bảy Thanh hồi cư về khu vườn nhà cũ bỏ hoang vì thiếu an ninh ở Bình Chánh, tình cờ thấy một xác chết quân nhân nằm sắp bên cạnh bờ rạch nhỏ. Ông Bảy Thanh vội vàng đắp đất lên thành một nấm mồ và tấm mồ này tồn tại mãi cho đến ngày Vu Lan năm Đinh Hợi 2007. Ông bà Bảy Thanh cúng bái và vái vong hồn người quá cố cho phép bốc mộ cải táng để gia đình ông Thanh tiện việc mở mang xây cất nhà cửa. Thế là mộ được bốc lên, ngoài hài cốt còn có hai tấm thẻ bài bằng nhôm, có dây đeo cổ. Nét chữ đọc rõ ràng;

Tôn Thất Trân, SQ: 112-139, loại máu AB+.

Nhờ may mắn, cũng có thể nói nhờ hiển linh của Trân, chỉ một tuần sau, chị ruột của Trân ở Sài Gòn được bạn bè thông báo tin tức. Qua ngày hôm sau, chị của Trân đã xuống Bình Chánh nhận lại hài cốt của Trân và hai tấm thẻ bài. Sau đó bà chị đã hỏa táng hài cốt của Trân và mang tro cốt để ở chùa tại Gò Vấp, Sài Gòn.

Sau 32 năm, gia đình mới gặp lại Tôn Thất Trân:

**Giờ đây kỷ vật của anh,
Thẻ bài in đậm với vành khăn sô,
Nay anh nằm gọn đáy mồ,
Non sông gấm vóc muôn đời nhớ anh.**

Nhân ngày tìm lại được xác em, chị Bầu
Trai đã xúc động làm bài thơ:

Khóc em:

*Tháng năm ngày giỗ chú Trân,
Linh hồn của chú quỳện cùng nước non,
Ra đi khắp bốn phương trời,
Miệng cười thoả mãn chỉ trai vẹn toàn,
Anh hùng vị quốc vong thân,
Đầy bầu nhiệt huyết không hàng địch quân,
Đạn bay kết liễu tâm thân,
Chú đành ngã gục, bãi bùn chôn thân,
Thịt xương bón đất quê hương,
Cỏ cây xanh tốt máu đào nuôi thân,
Thương cho chú tuổi còn son,
Mới ngoài ba chục hy sinh cuộc đời,
Thấp hương ghi tạc tâm lòng,
Gia đình nhớ chú người em trai hiền,
Khói hương bay toả khắp phòng,
Hồn thiêng chú hãy hiện về thăm anh.*

Mũ Xanh Võ Xá

30-4-2016

Tình Mùa

Chinh Chiến

Đông lạnh cho lòng thêm nhớ anh
Ngày xưa tha thiết mộng xây thành
Trang vở học trò thư viết mãi
Chuỗi ngày thơ mộng thoáng qua nhanh

Trót mang lý tưởng anh vào lính
Khoác áo treillis bỏ hẹn hò
Xa cô em gái tình e ấp
Lá thư mực tím nét thơm tho

Chín tháng quân trường bao gian khổ
Đôi lần về phép gặp người thương
Anh như chim lạc về thành phố
Nhớ tóc hương lái dạ vấn vương

Giây phút bên nhau sao ngắn ngủi
Mong em giữ trọn mảnh tình sâu
Đành thôi già biệt mùa chinh chiến
Gối đất màn trời ngắm hỏa châu

Cùng mơ tiệc cưới ngày đăng hội
Chú rể oai hùng áo nhà binh
Em cô dâu nhỏ cười e lệ
Áo đỏ bên anh dáng thật xinh .

12-15

Minh Giang